

На сајту дневних новина Информер од 8.04.2017. објављен је текст “ЖИВКОВИЋЕВ МАЛИ БИ ДА ХАПСИ?! Син Зокија Бунде на протестима носи ПОТЕРНИЦУ с ликом Маје Гојковић!” који још у наслову наговештава да се ради о политички инспирисаном медијском линчу који се одавно води против мог оца Зорана Живковића (председника Нове странке), а сада и против чланова породице.

У тексту се наводи да су ме (претпостављам) начину на који ћу изражавати личне политичке ставове научили “тата и његови НАТО/Сорош налогодавци”. Волео бих да су новинарски виртуози запослени у Информеру ову чињеницу поткрепили доказима, а не неоснованим и популистичким оптужбама о иностраним налогодавцима. Повезивање мог политичког активизма са било којим финансијским или интересним групама из иностранства је неистина и начин на који се режимски медиј Информер обрачунава против политичких неистомисљеника. Исту формулу користе свакодневно, само се смењују људи које оптужују, представљајући их непријатељима режима и државе Србије што је недопустиво и срамно.

Текст прати моја фотографија на којој се у позадини види један од транспарената које су носили поједини учесници на протесту. Информација коју је пласирао Информер (испод слике) да је “занимљиво да је мали Марко Живковић један од оних који су током данашњег протеста носили транспаренте - потернице које јасно показују кога би све они да хапсе кад направе преврат” представља неистину јер ни у једном тренутку нисам носио поменути транспарент, нити као студент прве године факултета имам идеју или намеру било кога да хапсим.

Такође сматрам да је називање чланова моје породице погрдним именима (као нпр. Зоки бунда), постала пракса режимских медија и додајем да такав манир ствара тужну медијску слику Србије. Таквим натписима вређа се људско достојанство, различитост као вредност сваке демократије и ствара атмосфера мржње и нетрпељивости према политичким неистомисљеницима.

На основу изложеног сматрам да је повређен Кодекс новинара Србије и то:

Члан I (Истинитост извештавања), став 1 - Обавеза новинара да тачно, објективно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије,

Члан I (Истинитост извештавања), став 2 – Право је медија да имају различите уређивачке концепте, али да је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које износе, коментара, претпоставки И нагађања,

Члан I (Истинитост извештавања), став 5 – Са новинарством неспојиви су објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина...

Такође, сматрам да је лист Информер дозволио да се у коментарима читалаца на крају текста вређа моје достојанство и чланова моје породице, те ћу само навести неколико примера: “Тата је требао направити цовека од њега а не фукару”, “Лепо се друштво окупило, све сами лопови

и хулигани и још имају захтеве”, “Мали сланинарац, натовио се а студенти трпе гладни. Тата му мазнуо 600,000 евра, а он би да друге апси. Клинац подји од бабе, бабо ти је лопов и шибицар”... Овакви коментари које Информер не уклања са сајта представљају озбиљну претњу не само за новинарство, него и за безбедност, моју и моје породице.